

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/37/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319201808
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2319201808.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudkýň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Ľuboslava Vanková v sporovej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO 35 807 598, zastúpenej advokátkou: JUDr. Katarína Hegedúšová, so sídlom Bratislava, Majernikova 3479, proti žalovanému: P. O., nar. XX.XX.XXXX, adresa Q. A. Q. XXX, o zaplatenie 402,- Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta, č.k. 8Csp/77/2019-51 zo dňa 5. septembra 2019, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť žalovanej 576,- Eur z r u š u j e a konanie v tejto časti z a s t a v u j e .

II. Vo zvyšku vo výrokoch I. o zamietnutí žaloby a III. o náhrade trov konania napadnutý rozsudok r u š í a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku rozhodol nasledovne:

- I. Súd žalobu žalobcu zamietla.
- II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej 576 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

2. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie vychádzal zo skutkového stavu ako ho zistil z vykonaného dokazovania. Mal za preukázané, že dňa 17.4.2015 bola medzi sporovými stranami uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 207201648. Ako veriteľ v zmluve vystupuje žalobca a ako dlžník - spotrebiteľ žalovaný. Veriteľ poskytol dlžníkovi úver vo výške 600 Eur a spotrebiteľ sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť odplatu a úrok spojený so spotrebiteľským úverom, čo v prípade riadneho splatenia úveru predstavuje sumu 576 Eur. Celková čiastka ktorú má spotrebiteľ zaplatiť je 1176 Eur. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je vo výške 168 Eur čo predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) vo výške 28%. Úrok je vo výške 68% ročne. V liste žalobca, ktorý bol adresovaný žalovanej dňa 14.8.2019 uviedol, že žalovaná dňa 12.8.2019 uhradila istinu úveru spolu s poplatkom vo výške 1176 Eur. Žalobca si však uplatňuje u žalovanej dohodnutý zmenkový úrok vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy a zákonný zmenkový úrok vo výške 6% ročne z dlžnej sumy. Žalobca si uplatňuje tiež poplatok za zasielanie upomienok, odmenu pre advokáta za zastupovanie a poplatok za rozhodcovské konanie a preto žiada od žalovanej, aby mu zaplatila 3832,33 eur.

3. Právne súd vec posúdil na základe citácie ust. § 2 písm. a), b), d), § 9 ods. 2 písm. f), g), i), j), k), o), p), y), § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“), § 3 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb. - ďalej len „OZ“). Vo vzťahu k primeranosti úrokovej sadzby dojednanej v predmetnej spotrebiteľskej zmluve poukázal na početné rozhodnutia súdov: NS SR 1Cdo 57/2005 (ZSP č. 35/2010), NS ČR sp. zn. 21Cdo 1484/2004, NS ČR

sp. zn. 33Odo 236/2005, NS SR sp. zn. 5Cdo 26/2011, NS SR sp. zn. 1MCdo 1/2009, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/623/2014 a Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/298/2014.

4. Súd ustálil, že v prejednávanej veci nie je sporné, že poskytnutý úver bol úročený úrokovou sadzbou 68% ročne. Taktiež nie je sporné, že v čase poskytnutia tohto úveru bola priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby 12,31% pre podobné typy úverov, ktoré poskytovali obchodné banky. V čase podpisu zmluvy t.j. 17.4.2015 boli priemerné úrokové sadzby bánk pri poskytovaní spotrebiteľských úverov na 1 až 5 rokov vo výške 12,31 %. Úver poskytovaný žalobcom viac ako päťnásobne prevyšuje úroky, ktoré si účtujú komerčné banky. Súd si ako predbežnú otázku vyriešil platnosť zmluvy a dospel k záveru, že zmluva zo dňa 17.4.2015 č. 207201648 je absolútne neplatným právnym úkonom.

5. Následne súd poukázal na znenie ust. § 451 ods. 1 a 2, § 454, § 456 a § 458 ods. 1 OZ o bezdôvodnom obohatení. Nadväzne v ods. 24 iba skonštatoval, že rozdiel medzi poskytnutým úverom 600 Eur a sumou, ktorú žalovaná zaplatila 1176 Eur je 576 Eur a táto suma činí bezdôvodné obohatenie žalobcu.

6. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

7. Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu pri uplatnení odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) CSP, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a písm. h) tohto ustanovenia, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, podal prostredníctvom svojej advokátky odvolanie žalobca, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom si zároveň uplatnil náhradu trov konania včítane odvolacieho.

8. Žalobca bol s poukazom na znenie ust. § 156 a § 216 CSP toho názoru, že napadnutý rozsudok je v rozpore s platnou právnou úpravou, nakoľko žiadne zákonné ustanovenie neoprávňuje súd viesť konanie a vydať rozsudok bez podania návrhu na začatie konania. Ak by súd mohol rozhodnúť v zmysle napadnutého rozsudku musel by žalovaný podať vzájomný návrh o vydanie bezdôvodného obohatenia zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý ale podaný nebol a z toho dôvodu súd nebol oprávnený takto rozhodnúť. V prípade, ak súd posúdil návrh žalobcu ako nedôvodný, mal uznesením v zmysle § 234 CSP konanie zastaviť. Rozsudok tak bol vydaný v rozpore so zákonom a bolo ním porušené právo žalobcu na spravodlivý proces.

9. V ďalšej časti odvolania žalobca uviedol, že nedošlo k naplneniu dôvodov § 11 ods. 1 ZoSÚ a preto nemožno zmluvu o spotrebiteľskom úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Zmluvné strany sa dohodli na dobe trvania úveru aj termíne konečnej splatnosti, dlžník sa zaviazal k úhrade celkovej čiastky vo výške 1.176,- Eur do 14.4.2016 na špecifikovaný účet veriteľa. RPMN neabsentuje. Poukázal na záver Vrchného súdu v Prahe sp. zn. 12Cmo 95/2005, podľa ktorého u nebankových subjektov nemožno obvyklú výšku úroku odvodzovať od výšky úroku požadovaného bankami. Žalovaný v prípade, že po podpise zmluvy nadobudol pocit, že podpísal nevýhodnú zmluvu, alebo že odplata, úrok, či ročná percentuálna miera nákladov je vysoká, mal právo od nej odstúpiť bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od jej uzavretia, ktoré právo nevyužil. Žalovaný pritom svoju vôľu uzavrieť zmluvu o úvere potvrdil svojim podpisom. Nedostatok opatrnosti spotrebiteľa taktiež nespôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu s poukazom na rozsudok SD sp. zn. C-361/2004. V závere poukázal na znenie § 39 OZ s tým, že Občiansky zákonník spája neplatnosť právneho úkonu na prvom mieste s právnym úkonom, ktorý svojim obsahom či účelom odporuje zákonu, z hľadiska absolútnej neplatnosti právneho úkonu je dôležitý efekt tohto konania.

10. Žalovaná odvolanie nepodala. K doručenému odvolaniu žalobcu predložila písomné vyjadrenie, ktorým navrhla, aby odvolanie bolo zamietnuté a napadnutý rozsudok potvrdený v celom rozsahu ako vecne správny aj spravodlivý.

11. Ku konaniu ex offa - argumentáciu žalobcu dôrazne odmietla ako účelovú. V konaní sa jedná o spotrebiteľský spor, v ktorom súd ex offa vykonáva a prihliada aj na také dôkazy, ktoré ako spotrebiteľka nenavrhovala. Žalobca sa na úkor žalovanej obohatil v rozpore s dobrými mravmi úžerou vo výške 68% za rok. Táto zmluva bola vyhlásená súdom prvej inštancie za absolútne neplatnú v súlade s rozhodovacou praxou v SR a preto má za to, že žiadny vzájomný návrh podávať nemusela a nakoľko

bezdôvodné obohatenie pochádzalo zo zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou, preto považuje za účelové, keď žalobca deklaruje, že súd nemohol konať z vlastnej iniciatívy, práve naopak tvrdí, že takéto konanie je zákonnou povinnosťou súdu v prospech slabšej strany v spotrebiteľskom spore.

12. K výške úrokov - žalobkyňou uvádzanú českú judikatúru zavŕšenú prijatím rozhodnutia Vrchným súdom v Prahe v roku 2015 považuje za nepoužiteľnú, neaktuálnu a najmä neurčitú, nakoľko nekorešponduje so súčasnými spoločenskými podmienkami a rozhodovacou praxou súdov v SR. V argumentácii žalobkyne absentuje podstatný fakt či takúto judikatúru prijali slovenské súdy a najmä náš dovolací súd. Poukazuje naopak na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1MCdo 1/2009 s tým, že prax slovenských súdov nielenže jednoznačne považuje predmetný úrok 68% za neprimeraný, ale takéto konanie kvalifikuje ako rozporné s dobrými mravmi a zmluvy, ktoré poškodzujú spotrebiteľov (KS Prešov sp. zn. 6Co/59/2014, sp. zn. 18Co/298/2014, KS Košice sp. zn. 6Co/623/2014 a pod.). Podľa rozsudku NS SR sp. zn. 5Co/26/2011 neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 OZ, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Zdôraznila, že odkaz žalovanej na predmetnú českú judikatúru je zmätočný a neurčitý, nakoľko neupresňuje akých konkrétnych úrokových sadzieb sa táto judikatúra dotýka.

13. K dobrým mravom žalovaná uviedla, že komerčné banky, ktoré majú oveľa prísnejšie legislatívne podmienky, požadovali v rozhodnom čase úrok vo výške 12,31% ročne, pričom žalobca požadoval 68% ročne, čo je zjavný nepomer, ktorý zakladá bez akýchkoľvek pochybností rozpor konania s dobrými mravmi a to už od začiatku zmluvného vzťahu, pričom ani následne nebolo snahou žalobkyne tento stav akokoľvek zvrátiť, resp. napraviť napríklad mimosúdnu dohodou. V tejto súvislosti odkázala na znenie ust. § 3 ods. 1 a 39 OZ. Poukaz žalobkyne na rozsudok SD C-361/2004 označila za abstraktný, hraničiaci s fantazírovaním vzhľadom na neexistenciu vecnej príčinnej súvislosti s predmetom tohto konania. Žalobkyňa po celý čas nešlo o vymożenie istiny, ktorá bola dávno riadne splatená, ale od začiatku iba o obohatenie sa na neprimeraných úrokoch a takéto konanie považuje žalovaná za nemorálne bez ohľadu na psychologické aspekty jej rozhodovania.

14. K doručenému vyjadreniu žalovanej žalobca predložil stručné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že sa dostatočne vyjadril ku všetkým relevantným skutočnostiam prostredníctvom svojich doterajších podaní a podaného odvolania, na ktorom trvá v celom rozsahu. Nakoľko žalovaná vo vyjadrení uvádza opätovne tie isté skutočnosti, žalobca považuje obsah svojho odvolania za dostačujúci.

15. Predchádzajúce vyjadrenie žalobcu bolo opätovne doručené žalovanej, ktorá k nemu predložila písomné vyjadrenie totožného obsahu ako bolo predtým popísané jej vyjadrenie k odvolaniu.

16. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že vo výroku II., ktorým súd žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť predmetnú sumu žalovanej bolo nevyhnutné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a konanie v tomto rozsahu zastaviť (§ 389 ods. 1 písm. a) v spojení s § 391 ods. 1 CSP) a vo zvyšku bolo nevyhnutné napadnutý rozsudok súdu I. inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. c) v spojení s § 391 ods. 1 CSP).

17. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, vychádzajúc z rozsahu a dôvodov odvolania uplatnených žalobcom, bolo posúdiť, či boli splnené procesné podmienky na uloženie povinnosti žalobcovi zaplatiť

danú sumu žalovanej, zároveň či súd dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil, keď žalobu žalobcu zamietol z dôvodu absolútnej neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

18. Z petitu žaloby vyplýva, že žalobca sa od žalovanej domáhal zaplata istiny vo výške 402,- Eur, odplaty vo výške 168,- Eur, zmluvnej pokuty vo výške 33,- Eur, poplatkov za upomienky vo výške 210,- Eur, zmluvného úroku vo výške 68% ročne zo sumy 600,- Eur od 17.4.2015 do 12.5.2015, zo sumy 501,- Eur od 13.5.2015 do 11.6.2015, zo sumy 402,- Eur od 12.6.2015 do zaplata, zákonný úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 570,- Eur od 18.4.2016 do zaplata, ako aj náhrady trov konania. Žaloba žalobcu bola preskúmaným rozsudkom v celom rozsahu zamietnutá v podstate s odôvodnením, že zmluvný úrok 68 % ročne viac ako 5-násobne prevyšuje obvyklý úrok komerčných bánk pre spotrebiteľské úroky na 1 - 5 rokov, ktorý bol 12,31 %, v dôsledku čoho je zmluva absolútne neplatný právny úkon.

19. Výrokom II. preskúmaného rozsudku súd prvej inštancie zároveň uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanej 576,- Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, pričom tento svoj neštandardný postup v odôvodnení rozhodnutia bližšie nevysvetlil. Z obsahu spisu pritom vyplýva, že žalovaná v priebehu celého konania nepodala vzájomnú žalobu v zmysle § 147 CSP, ktorou by si uplatnila svoje práva proti žalobcovi, napriek tomu súd prvej inštancie preskúmaným rozsudkom rozhodol aj o nároku žalovanej voči žalobcovi.

20. V zmysle § 131 CSP žaloba je procesný úkon, ktorým sa uplatňuje právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva.

21. Podľa § 147 ods. 1 CSP žalovaný môže uplatniť svoje právo proti žalobcovi vzájomnou žalobou.

22. Podľa § 156 CSP konanie sa začína doručením žaloby alebo doručením návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia súdu.

23. Podľa § 216 ods. 1 CSP súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu.

24. Podľa § 161 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“) - ods. 1. Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví (ods. 2).

25. Procesné podmienky predstavujú základné procesné predpoklady, aby mohol súd autoritatívne rozhodnúť vo veci samej. Existencia splnenia procesných podmienok je predpokladom poskytnutia súdnej ochrany. Medzi vecné procesné podmienky patria existencia návrhu na začatie konania a splnenie poplatkovej povinnosti. Sporové konanie je ovládané dispozičným princípom a preto sa začína len na základe podania - žaloby. Nedostatok tohto dispozičného úkonu, ktorý iniciuje sporové konanie, je neodstrániteľnou vadou konania, ktorá musí viesť vždy k zastaveniu konania.

26. Vychádzajúc z obsahu spisu, v danom prípade súd prvej inštancie rozhodol vo výroku II. o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovanej určenú sumu bez toho, aby v tomto rozsahu bola zo strany žalovanej podaná vzájomná žaloba v zmysle cit. § 147 CSP, ktorá bola s poukazom na dispozičný princíp ovládajúci sporové konanie, nevyhnutnou podmienkou aby mohlo byť začaté a prebehnúť konanie o nároku žalovanej voči žalobcovi. Keď teda súd prvej inštancie rozhodol o peňažnom nároku žalovanej voči žalobcovi bez existencie vzájomnej žaloby, postupoval tak napriek tomu, že nebola splnená základná vecná procesná podmienka a to existencia žaloby. Odvolanie žalobcu v tejto časti bolo potom dôvodné.

27. V dôsledku toho bolo potom nevyhnutným, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku II. s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. a), keďže neboli splnené procesné podmienky, zrušil a podľa § 391 ods. 1 v spojení s § 161 ods. 2 CSP, konanie v tomto rozsahu o nároku žalovanej voči žalobcovi zastavil (výrok I. tohto rozsudku).

28. Súd prvej inštancie na posúdenie primeranosti úrokovej sadzby aplikoval všeobecné ust. § 3 ods. 1 a § 39 OZ. Súd pri primeranosti výšky úrokovej sadzby ale nezohľadnil a neuplatnil špeciálne ust. § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy, podľa ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu,

ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytovaní peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovené odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovuje vykonávací predpis.

29. Takýmto vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení ku dňu uzavretia predmetnej spotrebiteľskej zmluvy podľa ktorého § 1 ods. 1 - Odplata, ktorú možno od spotrebiteľa požadovať pri poskytnutí peňažných prostriedkov (k § 53 ods. 6), odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve. Podľa ods. 2 odplata podľa ods. 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočítava sa ako súčet plnení podľa ods. 3 za rok. V zmysle ods. 3 odplatu podľa odseku 1 tvoria plnenia vyjadrené v

a) percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v percentách za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka,

2. jednorazové plnenie v percentách sa považuje za plnenie za rok,

3. opakujúce sa plnenie v percentách za rok sa považuje za plnenie za rok,

b) peniazoch prepočítavané na percentá zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v peniazoch za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka, vydeli sa sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,

2. jednorazové plnenie v peniazoch sa vydeli sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,

3. opakujúce sa plnenie v peniazoch za rok sa vydeli sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,

c) percentách z inej sumy, ako je suma zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v percentách za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka a vynásobí sa podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov,

2. jednorazové plnenie v percentách sa vynásobí podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov,

3. opakujúce sa plnenie v percentách za rok sa vynásobí podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov.

Podľa ods. 4 na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

30. Podľa § 1a - Najvyššia prípustná výška odplaty (k § 53 ods. 6), ak ods. 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety (ods. 1). Ak ide o poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi na obdobie kratšie ako tri mesiace alebo o poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, ktorých výška nepresiahne 100 eur, je najvyššia prípustná výška odplaty zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov 30 % ročne (ods. 2). Ak ide o poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi na nájom a kúpu veci, ktorú spotrebiteľ užíva s právom jej kúpy po uplynutí dojednaného času užívania (lízing), a súčasťou odplaty je aj havarijné poistenie, je najvyššia prípustná výška odplaty 2,5-násobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 ročne (ods. 3). Najvyššia prípustná výška odplaty sa posudzuje podľa pravidiel uvedených v odsekoch 1 až 3 ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi (ods. 4). Sumy alebo percentá vypočítané podľa tohto nariadenia vlády sa zaokrúhľujú na dve desatinné miesta nahor (ods. 5).

31. Vzhľadom na túto novú právnu úpravu účinnú 1.9.2014, nebol namieste poukaz na judikatúru súdov vzťahujúcu sa na spotrebiteľské zmluvy uzavreté pred týmto obdobím v ods. 12 - 20 odôvodnenia napadnutého rozsudku.

32. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

33. Súd prvej inštancie citované špeciálne ustanovenia zakotvujúce najvyššiu prípustnú výšku odplaty, ktorej podstatnú zložku tvorí aj súdom prvej inštancie hodnotený úrok, avšak aj ďalšie položky (cit. § 1 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.) na daný prípad neaplikoval, neprípustne hodnotil izolovane iba úrokovú sadzbu cez všeobecný inštitút dobrých mravov, čím zároveň nerešpektoval zásadu *lex specialis derogat leg generali*, podľa ktorej musí byť uprednostnené použitie osobitnej normy pred všeobecnou. V dôsledku toho súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, následkom čoho sa ani nezaoberal otázkou, či odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov žalovanému ako spotrebiteľovi nebola v rozpore s cit. ust. § 53 ods. 6 OZ. Za týmto účelom ani nevykonal potrebné dokazovanie v súlade s § 295 CSP.

34. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu potom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku I. včítane závislého výroku III. o náhrade trov konania, s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

35. Povinnosťou súdu prvej inštancie, súc pritom viazaný vyslovenými právnymi názormi odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), bude riadne v súlade s procesnou normou vykonať všetky potrebné dôkazy, v zmysle § 295 CSP v danom prípade aj tie, ktoré spotrebiteľ nenavrhoval a sú nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, zistený skutkový stav následne opätovne komplexne vyhodnotiť, na zistený skutkový stav aplikovať náležité hmotnoprávne ustanovenia a následne vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je nevyhnutné náležite, v súlade s ust. § 220 ods. 2, 3, 4 CSP odôvodniť. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie opätovne o náhrade trov včítane náhrady trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

36. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).